

РЕШЕНИЕ

№ 39932

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **4480** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б.
/ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1,т.17 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи
и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на Л. Й. Салема гражданин на И., [дата на раждане] в [населено
място],чрез адв. В. от САК,срещу Отказ за издаване на виза "Д" постановен от завеждащ
консулската служба на Република Б. в [населено място] по заявление от 09.02.2026г.

Жалбоподателят твърди,че отказът е незаконосъобразен поради,неспазване на установената
форма,съществено нарушение на административно-производствените правила,противоречие с
материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Твърди се за извършено
нарушение на разпоредби от Европейската конвенция за защита на правата на човека, чл.14 като
твърди,че е дискриминиран.Моли съдът,да отмени оспорения отказ,като незаконосъобразен.

В о.с.з. жалбоподателят редовно призован,не се явява,не се представлява,претендира разноси
по списък изготвен от адв. В..

Ответникът– завеждащ консулската служба на Република Б. в [населено място],не се явява,не се
представлява.

Административен съд София-град,след като обсъди доводите на страните и събраните по делото
доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на Л. Й. Салема гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място]. Жалбоподателят е подал в посолството на Р.Б. в [населено място], заявление №26000004 от 09.02.2026г. за издаване на виза тип "Д"-за дългосрочно пребиваване/л.32/. Към заявлението жалбоподателят е представил пред административния орган следните документи: Декларация съгл. параграф 1, т.20 от допълнителните разпоредби за ЗЧРБ от И. Й.; договор за наем от 29.01.2026г. на апартамент находящ се в [населено място], копие от международен паспорт, медицинска застраховка, копие от банкови сметки и др.

След проведена съгласувателна процедура с ДА "Национална сигурност" заявлението на молителят е било разгледано от ДАНС, по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване с ДАНС. Предоставено е становище което е положително.

След проведена съгласувателна процедура по исканата виза по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. началник сектор „Миграция“ при СДВР/л.174/ в докладна е посочил, че са били извършени две проверки на адреса, като при първата е установено, че жилището е необитаемо, а при втората че същото е обитаемо, като съседите са заявили, че на адреса има живущи, но не знаят дали са чужденци или български граждани. Наемодателят е обяснил, че може да осигури достъп до жилището, но в удобно за него време. Направено е заключение, че адресът е посочен единствено с цел получаване на виза без реално да се пребивава на адреса“.

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР/л.12/, от посолството на Р.Б. в [населено място], подписано от завеждащ консулската служба Л. Н., с адресат оспорващият Л. С., гражданин на И., същият е уведомен, че издаването на виза е отказано с дата 24.03.2026г. Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ—„При извършената проверка на декларираният адрес не е установен никой. Домакинът по визата не осигурява достъп до жилището. Не може да бъде извършена проверка с цел да се докажат достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“.

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните писмени доказателства, съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК: становище рег. №513р-23761/02.03.2026г./л.174/ от дирекция "Миграция" в МВР и справка от ДАНС с писмо рег. №М-4926/15.06.2026г./л.176/.

С протоколно определение от 02.06.2026г. съдът е допуснал събирането на гласни доказателства по делото, чрез разпит на един свидетел на жалбоподателят.

При разпит на свидетеля И. Й./на жалбоподателят/, проведен в о.с.з. от 02.06.2026г. същият заявява, следното: “ Не познавам пряко Л. Й. Салема, не съм го виждал физически. Свързахме с него, като за потенциален наемател. Притежавам жилище, мой личен апартамент, на [улица], ет. 2, ап. 7. Няколко пъти са се обаждали служители от „Миграция“. Първо един служител, после втори, който беше груб. Казаха, че ще дойдат след два часа. Казах, че не мога и имам личен ангажимент, беше почивен ден. Казвах, че до 2 часа идват и не ги интересува. Предложих да дойдат в неделя или следващата седмица. Те казаха, че не могат, защото производството много се било проточило, по независими от мен факти. Казах, че сега, или не могат друг ден. “Съдът кредитира свидетелските показания като последователни и логични, както и кореспондиращи с

другите доказателства по делото.

Административен съд София-град, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

Жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 08.04.2026г./бар код 07.04.26/, а отказът е постановен на 24.03.2024г. и изпратен с пощенски оператор на адреса в П. [населено място] където живее жалбоподателят./л.26/ Не е посочена дата на връчване съдът приема, че същата е в срок, като ответника не е възразил за срочност на жалбата. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4, не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от текста на жалбата до съдът, жалбоподателят се е позовал на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС чл.14. Предвид изложеното настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение, същата е допустима и следва да бъде разглеждана по същество по изложените в нея основания и е процесуално допустима, а по същество основателна.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 НУРИВОВР визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. Съгласно възможността за делегиране на правомощия, уредена в чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, със Заповед №16-02-08/17.01.2025г./л.28/, издадена от посланика на Република Б. в П., с която са определени консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 НУРИВОВР, в която фигурира издателят на отказа Л. С. Н..

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република Б.. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията,

посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7,който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице.Във формуляра се вписват мотивите,като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице.Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17, от ЗЧРБ които гласят следното:

-т.17-отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановения отказ са свързани с обстоятелства,че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема,че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 от ЗЧРБ посочени в обжалвания административен акт поради следното:

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава,след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.В случая ЗКС в посолството на Република Б. в [населено място] е издал обжалвания отказ,като се е позовал на становище по повод проверка извършената от служители на сектор "Миграция" при СДВР,като са направени противоречиви изводи на това което е било установено.В становището е посочено,че „наемодателят е отказал да осигури достъп до жилището в следващите дни,но в удобно за него време.“В становището не е посочено с кого е разговаряно,на кои дати е бил посетен адреса и колко пъти и от кои служители.Направени са изводи в становището без да е изяснена фактическата обстановка предмет на проверката.В случая не са разгледани и обсъдени всички представени,със заявлението за издаване на виза, писмени доказателства.В заявлението на апликанта /л.32/ е посочено ,че процесната виза му е необходима за „работа“ в Р.Б. съгласно разпоредбите на ЗЧРБ.Същият е бил в Р.Б. с редовна виза за периода от 16.09.2025г. до 23.09.2025г.Тези обстоятелства също не са обсъдени в обжалвания в настоящото производство акт.В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал т.17 от чл.10 на ЗЧРБ. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже целта и условията на планирания престой.Следователно издаването на благоприятен за молителя акт е обусловен от кумулативната даденост на фактически основания – да бъдат установени от една страна целта на планирания престой, а от друга – условията за него т.е. заявените данни от апликанта следва да бъдат коректни.В самите подготвителни документи по издаване на акта е посочено ,че целта на апликанта е да идва по често в страната както и след

години да работи тук. По изложените съображения настоящият състав намира оспорения акт за незаконосъобразен и необоснован с оглед изложените по-горе мотиви. Процесните документи не са оспорени от ответника. Представени са и всички необходими документи по ЗЧРБ за издаване на виза от апликанта които не са обсъдени от органа постановил акта. В тази връзка настоящият състав следва да посочи, че обжалваният отказ е немотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му, но това не е направено в настоящият случай. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представеното становище от СДВР не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа/поради причините изложени по горе в решението/. Настоящият състав приема също, че административният орган не е изложил ясни мотиви защо не кредитира представените документи в хода на административното производство и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обстановката, целта и условията на планирания престой не е надеждна.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото заявление №26000004 от 09.02.2026г. от Л. Й. Салема искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б., вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателят следва да се присъдят направените по делото разноски които се претендират с държавна такса и за превод на документи, които съдът приема за доказани: 5,11 евро д.т. и 629,88 евро за превод на документи от английски и португалски. С оглед доказателствата по делото ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателят сумата в размер на 634,99 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба Л. Й. Салема гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], отказ за издаване на виза „Д“ от 24.03.2026г. по заявление №26000004 от 09.02.2026г., постановен от ЗКС в посолството на Република Б. в [населено място], П..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в посолството на Република Б. в [населено място], П. за ново произнасяне по заявление №26000004 от 09.02.2026г. за издаване на виза тип "Д" на Л. Й. Салема гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място] при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Л. Й. Салема гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], разноски по делото в размер на 634,99 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в

14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: